

STAUBER PÉTER

MAGYARORSZÁG FELVÉTELE AZ ÉGYESÜLT ÁLLAMOK VÍZUMMENTESSÉGI PROGRAMJÁBA

Magyarország 2008. november 17-ével bekerült az Egyesült Államok ún. Vízummentességi Programjába (Visa Waiver Programme, a továbbiakban VWP). Ez a tény több szempontból is jelentős lépésnek tekinthető: egyrészt a magyar kül- és nemzetpolitikának lényegében a rendszerváltás óta folyamatosan hangoztatott célkitűzése vált valóra. Másodsorban egy fontos aspektus tekintetében szűnt meg hazánkra nézve az Európai Unió „rég” és „új” tagállamainak megkülönböztetése. Harmadszor, ez a lépés szimbolikusan is kifejezi azt a szoros szövetségi és partneri viszonyt, amely hazánk és az Egyesült Államok között a rendszerváltás óta kialakult. Végül, de nem utolsósorban ténylegesen jelentős adminisztratív és anyagi tehertől szabadította meg az eddig vízumkötelezett honfitársainkat, ezzel egyszerűbbé, könnyebbé téve évente több tízezer személy számára a turisztikai vagy üzleti célú amerikai utazást, rokonokkal, barátokkal való kapcsolattartást.

Mindennek természetesen ára volt. A vízummentes beutazás egyrészt nem jelent teljes utazási szabadságot: kötelező az ún. ESTA (Electronic Travel Authorization System, elektronikus utazásengedélyezési rendszer) használata, melynek során a jelentkezőnek számos személyes adatot kell megadnia, és fennáll az elutasítás lehetősége. A beutazás tehát ha nem is vízumhoz, de egyfajta amerikai hatósági engedélyhez kötött. Másrészt a VWP-be kerüléshez a magyar államnak egy komplex belbiztonsági együttműködési mechanizmust kellett kiépítenie az amerikai féllel, vállalva annak feltételeit. Ez a magyar Kormány által 2008. március 17-én Washingtonban aláírt Egyetértési Nyilatkozat adta keretek között, az annak nyomán megkötött kormányközi megállapodásokban manifesztálódott, és szinte az uniós partnerekkel folytatott együttműködés szintjére emelte a magyar-amerikai rendészeti-belbiztonsági együttműködést.

Az alábbiakban az ennek a folyamatnak a nyitányát jelentő Egyetértési nyilatkozat megkötésének előzményeit és tartalmát kívánom bemutatni és elemezni.

Az amerikai adminisztráció szemléletváltása: a 9/11 Act

Az Egyesült Államokba való beutazás a magyar állampolgárok tekintetében hosszú ideje igen nehézkes volt. Noha a magyar állam az amerikai állampolgárok vízumkötelezettségét a rendszerváltás után feloldotta, ez a lépés nem talált viszonzásra. A korábban a szembenálló katonai-politikai tömbökhöz való tartozással indokolt vízumkényszer az Egyesült Államok a hidegháborús szembenállás megszűnte után is egyoldalúan fenntartotta. Ennek magyarázata elsődlegesen az illegális migrációtól való félelemben keresendő. A korábbi amerikai szabályozás azon országok számára tartotta fenn a vízummentesség lehetőségét, amelyek állampolgárai esetében az elutasított vízumkérelmek aránya egy adott évben nem haladta meg az összes benyújtott vízumkérelem három százalékát. Bár Magyarország tekintetében az elutasított kérelmek aránya már több

évre visszamenően csökkenő tendenciát mutatott, azonban a háromszázalékos arány elérése belátható időn belül nem tűnt realitásnak.

A magyar állampolgárok számára az amerikai vízum megszerzése komoly nehézségekkel járt. A vízumdíj (az utolsó évben 100 USD) megfizetése mellett a személyes ügyintézési kötelezettség, a magyar szabványtól eltérő méretű, az országban csak néhány helyen elkészíthető igazolványkép beszerzése, a Magyarországhoz kötődést (tehát a kivándorlási szándék valószínűsíthető hiányát) alátámasztó iratok (pl. telekkönyvi kivonat, bankszámlakivonat, munkáltatói igazolás, stb.) beszerzése, és a 2001. szeptember 11-ei terrortámadást követően bevezetett ujjlenyomatvételi kötelezettség egyaránt borzolták a kedélyeket.

Mindeközben 2004-es európai uniós csatlakozásunkat követően a magyar állampolgárok számára előírt kötelezettségek közösségi jogilag is aggályos helyzetet teremtettek. Az uniós polgárok egyenlőségének elve alapján a vonatkozó közösségi jog az ún. vízumreciprocitási elvre épül. Ennek alapján (elvben) ha egy harmadik (az Unió kívüli) állam bármely uniós tagállammal szemben vízumkényszert alkalmaz, az Uniónak (valamennyi tagállammal) hasonlóképpen vízumkényszert kellene a Bizottság javaslatára bevezetnie az adott harmadik állammal szemben. Az amerikai gyakorlat erre egyértelműen alapot adott volna: a 2004-ben és 2007-ben csatlakozott 12 uniós tagállam közül egyedül Szlovénia élvezte a vízummentességet, míg a „régik” tagállamok közül Görögország vízumkötelezett volt. Ugyanakkor a Bizottság (politikai megfontolások alapján) ódzkodott attól, hogy bármilyen konkrét lépést tegyen az ügyben, és évente közzétett vízumreciprocitási jelentései semmilyen eredménnyel nem kecsegtettek arra nézve, hogy rábírnák az amerikai adminisztrációt az uniós polgárok közötti diszkrimináció felülvizsgálatára.³⁶⁹

A helyzet megváltozása tehát kizárólag az amerikai félen múlt. Ennek lehetőségét az ún. 9/11 törvénycsomag (9/11 Act³⁷⁰) kongresszusi elfogadása teremtette meg. A törvénycsomag lényegében a 2001. szeptember 11-ei terrortámadást kivizsgáló kongresszusi bizottság ajánlásait ültette át az amerikai jogrendbe.³⁷¹ A Kongresszus 2007. július 27-én fogadta el, George W. Bush elnök pedig 2007. augusztus 3-án írta alá. Noha közvetlenül nem tartozik a tárgyhoz, de érdemes röviden szólni főbb rendelkezéseiről:

- A terrortámadások szempontjából kiemelt kockázatot jelentő nagyvárosi területek vonatkozásában ötéves, 5, 3 milliárd dolláros programot hoztak létre a terrortámadásokra való felkészülés, védekezés és a következmények kezelése érdekében.
- Öt éven át évi 950 millió dolláros keretet különítettek el a szövetségi államok számára hasonló céllal.
- 2009-2012 között évi 400 millió dollárral támogatják a veszélyhelyzetekben felhasználható nemzetközi kommunikációs rendszerek tökéletesítését.
- A szintén a 2001-es terrortámadásokat követően felállított Belbiztonsági Minisztériumot (Department of Homeland Security, DHS) kötelezték egy, a magánszférából, illetve a tagállami adminisztrációktól beérkező hírszerzési

³⁶⁹ az eddig közzétett négy jelentést a tárgyban ld.

http://ec.europa.eu/justice_home/doc_centre/freetravel/visa/doc_freetravel_visa_en.htm

³⁷⁰ Teljes címe: Public Law 110-53 Implementing Recommendations of the 9/11 Commission Act of 2007

³⁷¹ ld. Kean, Thomas H.- Hamilton, Lee H. (szerk.): The 9/11 Report. The National Commission on Terrorist Attacks Upon the United States. St. Martin's Press. New York, 2004. 570-608. o.

szempontból releváns értesülések megfelelő feldolgozásának és elemzésének biztosítására egy mechanizmus kialakítására.

- Valamennyi érintett ügynökséget felölölő koordinációs egységet állítottak fel a terrorfenyegetettség elemzésére (Interagency Threat Assessment and Coordination Group, ITACG)
- A közforgalmú közlekedési eszközökön jóhiszeműen terrorizmusra utaló (ám megalapozatlannak bizonyuló) bejelentést tévő személyeket mentesíti az ezzel okozott kár megtérítésének kötelezettsége alól.
- 2011-ig több, mint 2 milliárd dollárt irányozta elő egyes kritikus infrastruktúra elemek (vasutak, közutak, csővezetékek) védelmének fokozására.
- Előírták, hogy 2010-ig olyan rendszert kell kiépítenie a DHS-nek, ami valamennyi személyszállító repülőgépen szállított rakomány biztonsági átvilágítását megvalósítja.
- 2012 július 1-jéig valamennyi, tengeri hajón szállított rakomány biztonsági átvilágítását meg kell oldani.³⁷²

A vízummentességi program modernizációjával a törvénycsomag VII. címének („A terroristák beutazásának megakadályozására szolgáló erőfeszítések megerősítése”) B. alcíme foglalkozik. A módosítás deklarálta kettős céllal született: egyrészt növelni akarja a Programban résztvevő államokkal szembeni biztonsági követelményeket, másrészt (és magyar szempontból ez a lényeges) ki kívánja terjeszteni a vízummentes utazás lehetőségét mindazon külföldi országok polgáira, amelyek „partnerek a terrorizmus elleni háborúban”. Ehhez a következő konjunktív feltételeknek kell megfelelni:

- aktív együttműködés az Egyesült Államokkal a terroristák beutazásának megakadályozása érdekében, ideértve a terrorellenes és bűnüldözési információk megosztását;
- az adott állam polgárainak részéről az Egyesült Államokban való tartózkodás céljának és tartamának megfelelő magatartás tanúsítása.

Ennek érdekében a törvénycsomag előírta a későbbiekben részletesen bemutatásra kerülő ESTA rendszer elindítását, valamint a nemzetközi légit forgalom számára egy maximum háromszázalékos hibahatárral működő, a belépett utasok előírás szerinti kilépését ellenőrző rendszer (air exit system) 2009. június 30-áig történő létrehozását. Ezen túlmenően is, a Programba felvételre kiválasztott államot a belbiztonsági miniszternek értékelnie kell abból a szempontból, hogy az adott állam biztonsági intézményei és rendszerei megfelelő biztosítékot nyújtanak-e arra nézve, hogy a Programban való részvétele nem veszélyezteti az Egyesült Államok bűnüldözési vagy biztonsági érdekeit, illetve az amerikai bevándorlási jogszabályok érvényesülését. Ezekből az elvi kitételekből a törvény a következő konkrét kritériumokat vezette le:

- a nem bevándorlási céllal benyújtott vízumkérelmek elutasítási arányának csökkenő tendenciája;
- ezen elutasítási arány a Programba való felvételt megelőző pénzügyi évben³⁷³ nem haladja meg a tíz százalékot;

³⁷² Ld. <http://www.govtrack.us/congress/bill.xpd?bill=h110-1&tab=summary>

- az adott állam együttműködése az USA-val a terrorellenes kezdeményezések, az információ-megosztás és a terroristák beutazásának megakadályozása terén.

Az air exit system beindítását követően a Programban maradáshoz, illetve felvételhez az adott állam polgárainak részéről egy maximális túltartózkodási rátán belül maradás is szükségessé fog válni, amelyet egyelőre nem határoztak meg.³⁷⁴

Összességében a 9/11 Act elfogadásával az Egyesült Államok megnyitotta a lehetőséget az eddig vízumkötelezett uniós tagállamok belépéséhez a vízummentességi programba. Ez a lépés egyben komoly szemléletváltást tükröz az amerikai kormányzat részéről: egyrészt a vízumkötelezettség/vízumkényszer kérdését a korábbi, kizárólag a gazdaságilag motivált illegális bevándorlás elleni küzdelem által meghatározott szemlélet helyett egy komplex belbiztonsági megközelítés részévé teszi; másrészt, összekapcsolva a Programba való felvétel diszkrecionális jogát a terrorizmus elleni háborúban való együttműködés feltételével nemzetközi politikai összefüggésbe is helyezi az ügyet. Ily módon kapcsolódik ahhoz az amerikai törekvéshez, amely a második Bush-adminisztráció ideje alatt némiképp megpróbált elmozdulni a „terrorizmus elleni háború” jelszava alatt vitt unilateralista iránytól, és jobban figyelembe venni a nemzetközi közösség szempontjait, elvárásait az amerikai érdekek mellett. Természetesen az is közrejátszott ebben a változásban, hogy a választások közeledtével a Bush-adminisztráció belpolitikai haszonra törekedett a könnyítés lehetőségének megteremtésével, hiszen az érintett európai országokból kivándorolt személyek és ezek leszármazottai jelentős közösségeket alkotnak az USA-ban, amelyek anyaországukkal való kapcsolattartása így lényegesen egyszerűbbé válhatott.

A folyamat megindulása, az Egyetértési Nyilatkozat

A 9/11 Act elfogadása után az amerikai adminisztráció megkereste azon vízumkötelezett uniós tagállamok kormányait, amelyeknél reális esély mutatkozott a 2007. október 1. – 2008. szeptember 30-a közötti pénzügyi évben a tízszázalékos vízumkérelem-elutasítási arány elérésére, és ajánlatot tett a Vízummentességi Programba való bekerülésre, a 9/11 Act-ben rögzített feltételek vállalása esetén.³⁷⁵ Elsőként a cseh kormány jelentette be 2008. február 26-án, hogy ennek szellemében Egyetértési Nyilatkozatot kívánnak aláírni az Egyesült Államokkal. Ez a bejelentés, ahogy az sejthető volt, ingerült reakciókat váltott ki a brüsszeli Bizottságból, amely, arra hivatkozva, hogy a vízumpolitika az Amszterdami Szerződés alapján közösségi hatáskör, nyilvánosan is kifejezte nemtetszését. Ez azonban nem befolyásolta a hatok álláspontját: a csehek után a többi ország is hasonló tartalmú Egyetértési Nyilatkozatokat írt alá. Az egységes fellépés uniós szinten is meghozta az eredményét: a Bel- és Igazságügyi Tanács 2008. február 28-ai ülésén és annak előkészítése során sikerrel képviselték álláspontjukat. A Tanács ennek nyomán az ún. „twin-track” megközelítést fogadta el az USA-val való viszonyban: eszerint a nemzeti hatáskörbe tartozó kérdésekben (pl. a belbiztonsági együttműködés) a tagállamok szabadon tárgyalhatnak az USA-val, a Bizottság pedig csak a közösségi kompetenciába tartozó kérdésekben (pl. menekültügy) bír kizárólagos tárgyalási joggal. Tekintve, hogy az Egyetértési

³⁷³ Az amerikai rendszerben október 1-je és szeptember 30-a között

³⁷⁴ A törvény teljes szövegét ld.

http://frwebgate.access.gpo.gov/cgi-bin/getdoc.cgi?dbname=110_cong_public_laws&docid=f:publ053.110

³⁷⁵ Ez a következő államokat érintette: Észtország, Lettország, Litvánia, Csehország, Szlovákia és Magyarország.

Nyilatkozatokban az USA részéről támasztott kritériumok döntő többsége a belbiztonsági együttműködésre vonatkozott, ezzel lényegében az EU részéről szabad kezlet kaptak a tárgyalásokra az érintett tagállamok.³⁷⁶ A „twin-track” megközelítést a 2008. március 13-án tartott szokásos féléves EU–USA bel- és igazságügy-miniszteri trojka alkalmával az amerikai fél is tudomásul vette. A megközelítést részletesen az EU-tagállamok állandó képviselőinek szintjén véglegesítették Brüsszelben, 2008. március 5-én.³⁷⁷

Magyarország részéről 2008. március 17-én került sor Washingtonban a szakértői szinten előzőleg véglegesített Egyetértési Nyilatkozat aláírására, amely meghatározta a vízummentesség elérése érdekében követendő lépéseket. A Nyilatkozat aláírásának ténye igen, tartalma viszont a folyamat lezárultáig nem volt nyilvános. A szöveget végül az Igazságügyi Közlönyben, a VWP-be való felvételtől szóló amerikai döntés meghozatala után tették közzé.³⁷⁸

Az Egyetértési Nyilatkozatot a DHS és a magyar Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium (IRM) kötötte egymással. Preambuluma összefoglalja az előzményeket, utal arra, hogy a folyamat célja a magyar és az amerikai állampolgárok egymás országaiba történő utazását, valamint a biztonsági együttműködés elmélyítése. Külön utalást tartalmaz a magyar EU-tagságból származó kötelezettségek tiszteletben tartására³⁷⁹, valamint a 9/11 Act-re.

A Nyilatkozat A. része tartalmazza az amerikai fél kötelezettségvállalását, miszerint amennyiben a Magyar Köztársaság elfogadja és a Magyar Köztársaság Igazságügyi és Rendészeti Minisztériuma, valamint az egyéb illetékes magyar szervek teljesítik az Egyetértési Nyilatkozatban foglalt biztonsági kötelezettségvállalásokat, az Egyesült Államok belbiztonsági minisztere, konzultálva az Egyesült Államok külügyminiszterével és az Egyesült Államok más jogszabályi rendelkezései függvényében mentesíteni kívánja Magyarországot azon jogszabályi követelmény vonatkozásában, amely szerint a VWP-ben való részvételhez egy országnak el kell érnie, hogy a résztvevő megelőző pénzügyi évben az elutasított vízumkérelmek aránya három százalék (3%) alatt legyen. Ennek fejében az IRM deklarálja készségét szükség szerint végrehajtási megállapodások megkötésére a megfelelő amerikai kormányzervekkel az Egyetértési Nyilatkozatban foglalt kötelezettségek teljesítése érdekében. A végrehajtási megállapodásokat illetően a Nyilatkozat a következő területeket irányozta elő:

- utas- és egyéb információ megosztása (vagyis ún. PNR-megállapodás³⁸⁰)
- az információk szűrése ismert vagy feltételezett terroristák vonatkozásában
- a terrorizmus és a súlyos bűncselekmények elleni küzdelemhez szükséges információk
- migrációs ügyekre vonatkozó információk

A Nyilatkozat szerint a végrehajtási megállapodásoknak lehetővé kell tenniük az átadott információknak az Egyesült Államok kormányzatán belüli továbbítását a

³⁷⁶ Ld. a Tanács üléséről kiadott sajtóközleményt:

<http://www.consilium.europa.eu/uedocs/NewsWord/HU/jha/99345.doc>

³⁷⁷ Ld. a kiadott sajtóközleményt: <http://www.consilium.europa.eu/uedocs/NewsWord/en/misc/99208.doc>

³⁷⁸ Ld. az Igazságügyi Közlöny 2008/11. számát (2008. november 30),

<http://www.kozlonykiado.hu/kozlonyok/index.php?m=3&p=0300&k=14>

³⁷⁹ Ez az említett „twin-track” megközelítés miatt különösen fontos, tekintve, hogy Magyarország csak olyan kérdésekben állapodhatott meg az Egyesült Államokkal, amelyek nem tartoznak közösségi kompetenciába.

³⁸⁰ PNR- Passenger Name Records

személyiségi jogok és az adatvédelem megfelelő garanciái mellett. Szintén rögzíti, hogy a megállapodásokat a Felek vonatkozó hazai jogszabályaival és nemzetközi kötelezettségeivel összhangban kell megkötni, ideértve Magyarországot EU-tagságából fakadó kötelezettségeit is.

A Nyilatkozat rögzítette azt a kötelezettséget, hogy Magyarországnak alá kell vetnie magát egy országértékelési eljárásnak a DHS részéről, amely a VWP-be kerülést követően két évente megismételhető. Ezzel az amerikai fél lehetőséget kapott, hogy gyakorlatilag folyamatosan ellenőrizze, hogy az IRM és más magyar hatóságok hogyan tesznek eleget az Egyetértési Nyilatkozatból fakadó kötelezettségeiknek.

A Nyilatkozat B. része a VWP technikai biztonsági követelményeit rögzíti. A magyar Kormány ebben elfogadta, hogy a VWP keretében üzleti vagy turisztikai célból az Egyesült Államokba utazó minden magyar állampolgárnak használnia kell majd az előzetes elektronikus beutazás-engedélyezési rendszert, amellyel kapcsolatban a felek megfelelő tájékoztatói kampányt is előirányoztak.

A B.2 pont konkretizálta az információ-megosztási kitételeket. Előírja, hogy magyar részről „személyazonosításra alkalmas információt” kell szolgáltatni az Egyesült Államokba beutazni szándékozó személyekről annak érdekében, hogy megállapítható legyen, ezen személyek jelentenek-e kockázatot az Egyesült Államok biztonsági, rendészeti és migrációs érdekeire nézve. Külön kitér az Előzetes Utas Információ (Advance Passenger Information, API) gyűjtésére, elemzésére, felhasználására és egymással való megosztására a nemzeti jog szerint, valamint az utas-nyilvántartási adatállomány (PNR) információt gyűjtésére, elemzésére, felhasználására, és egymással való megosztására, szintén összhangban a vonatkozó nemzeti joggal, valamint nemzetközi kötelezettségeikkel, különösen az Európai Unió és az Amerikai Egyesült Államok között 2007. július 26-án aláírt PNR Megállapodással. Nem mellékesen azonban a Nyilatkozat leszögezi, hogy az információmegosztás körében a felek tartani kívánják magukat a személyiségi jogok és az adatvédelem követelményeihez a megfelelő és szükséges garanciák alkalmazásával, összhangban nemzeti jogukkal és nemzetközi kötelezettségeikkel.

A B.3 rész alatt részletesen kifejtésre került az elveszett és elloptott útlevelekre vonatkozó adatok átadása. Eszerint magyar részről 24 órán belül, egy központi kontaktponton keresztül hozzáférhetővé kell tenni azon kibocsátott és ki nem bocsátott útlevelek adatait, amelyeket ellopottként vagy elvesztésként jelentettek be. Fontos körülmény, hogy ezen adatátadás csak az okmány, és nem a birtokos adataira terjed ki, tehát nem minősül személyes adatcserének.

A Nyilatkozat együttműködést irányzott elő az Egyesült Államokból kiutasított személyek Magyarország általi visszafogadásában a volt vagy jelenlegi magyar állampolgárok vonatkozásában (B.4 rész).. Előírta továbbá fokozott biztonsági követelményeknek³⁸¹ megfelelő útiokmányok alkalmazását (B.5 rész), egyben leszögezte, hogy a vízummentesség csak az ilyen útlevelel rendelkező magyar állampolgárokat fogja megilletni. A repülőtéri biztonságot illetően a Nyilatkozat az Európai Közösség és tagállamai és az Egyesült Államok között, 2007. április 25-én Brüsszelben és 2007. április 30-án Washingtonban kötött légi közlekedésről szóló Egyezmény standardjait hívta fel (B.6 rész), ezenkívül a B.7 részben megnyitotta a lehetőséget, hogy fegyveres légi jármű kísérek (ún. légimarsalok) kerüljenek alkalmazásra a járatokon.

³⁸¹ A követelmények közül a legfontosabb az, hogy az útlevél gépi leolvasású legyen, amelyet digitalizált fényképpel és elektronikusan olvasható, az úti okmány meghatározott adatait tartalmazó chippel láttak el

Egyenként görcső alá véve a Nyilatkozatban tett kötelezettségvállalásokat, megállapíthatjuk, hogy a kritériumrendszer nem minden eleme konkretizálódott.

- az információmegosztás tekintetében Magyarország két, törvényi szinten kihirdetett megállapodást kötött.³⁸²
- az API és PNR-adatcsere tekintetében nem került sor megállapodás megkötésére, amit indokol, hogy hatályban van a 2007-es, az EU és az Egyesült Államok közötti megállapodás e tárgyban (noha Magyarország még nem hirdette ki), illetve hogy előkészítés alatt áll egy kerethatározat az EU-ban, amelynek elfogadását követően valamennyi uniós tagállam azonos feltételek szerint fog gyűjteni PNR-adatokat.
- migrációs ügyekben, illetve a visszafogadás vonatkozásában sem került sor külön megállapodás megkötésére, mivel ez közösségi kompetenciát sértett volna magyar részről.
- az elveszett és elloptott útlevelek adatainak átadása, tekintve, hogy nem személyes adatokat érint, nem igényelt önálló megállapodást, pusztán a megfelelő gyakorlat rögzítését, amelyre 2008. folyamán sor került.
- a légimarsalok tekintetében mostanáig nem került sor megállapodás megkötésére, bár ennek lehetőségét az Egyetértési Nyilatkozaton kívül magyar részről a Magyar Köztársaság Kormánya és az Amerikai Egyesült Államok Kormánya között a fegyveres hatósági kísérők magyar-amerikai légi járatokon történő alkalmazásáról szóló megállapodás létrehozására adott felhatalmazásról szóló 9/2008. (III. 11.) ME határozat is megteremtette.

Az Egyetértési Nyilatkozat szövegét értékelve, ahogy arra egyébként maga is utal, megállapíthatjuk, hogy joghatállyal nem járt, nem tekinthető nemzetközi szerződésnek, pusztán egy magas szintű politikai kötelezettségvállalásnak. Ugyanakkor nagy jelentőségű abból a szempontból, hogy egyértelművé tette a Magyarország számára teljesítendő követelményeket, melyek fejében világosan deklarálta, hogy a vízummentesség megadása valóban az amerikai adminisztráció szándékában áll. Magyar szempontból összességében igen pozitív, hogy a dokumentum elismeri a személyes adatok védelmének fontosságát, tekintettel van hazánk uniós tagságából adódó kötelezettségeire, valamint számos ponton a nemzeti jogot és a meglévő nemzetközi (és magyar viszonylatban uniós) kötelezettségek betartását. Mindent egybevetve a Nyilatkozat szövege komoly siker, ami megnyitotta a vízummentessé válás lehetőségét a magyar állampolgárok számára, és ez nyolc hónappal a Nyilatkozat aláírása után valósággá is vált.

³⁸² - a Magyar Köztársaság Kormánya és az Amerikai Egyesült Államok Kormánya között az ismert vagy feltételezett terroristák kiszűrésére szolgáló információk cseréjéről szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló 2008. évi XXXV. törvény, valamint a Magyar Köztársaság Kormánya és az Amerikai Egyesült Államok Kormánya között a bűncselekmények megelőzése és az ellenük való küzdelem terén folytatott együttműködés fokozásáról szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló 2008. évi LXVI. törvény